

rents versions de «L'après-midi d'un faune», per Joan Petit (reproducció de les tres versions successives del poema, d'acord amb l'edició de Henri Mondor, i detallada comparació crítica d'elles, interessant «en vista al procés de decantament, en l'ànim de Mallarmé, del concepte de poesia»); *La mort en la poesia de Joan Maragall (Notes breus a un tema amplísim)*, per Josep Romeu; *De Carles Riba a Màrius Torres*, per Joan Sales (amb cartes inèdites —dues de C. R., una de M. T.— en apèndix); *Sobre l'actitud del narrador en la novella*, per Maurici Serrahima (disquisicions de preceptiva literària); *Un poema joglaresc català sobre la batalla de Muret*, per Ferran Soldevila (assaig de reconstrucció, a base de la crònica de Bernat Desclot); *La literatura com a «estat de confessió»*, per Joan Triadú (disquisicions sobre els conceptes d'humil i humilitat, sobre el problema de la sinceritat i de l'escàndol, sobre la passió i la desesperació, etc., en relació amb les confessions literàries); *Sobre la lletra XXIII de Maragall a Pijoan*, per Frederic-Pau Verrié («el fragment catalogat fins ara com a lletra XXIII de les escrites per Maragall a Pijoan té ... data i començament i aquest no és altre que la lletra XIX mancada, al seu torn, fins ara, de final»).

Tres dels articles aplegats en el volum són dedicats a l'obra de l'homenatjat: *Comentari apassionat a una elegia de Carles Riba*, per Xavier Casp (per què prefereix, de les *Elegies de Bierville*, la núm. V); *Situació de Riba*, per Francesc Faus (intenta d'explicar-se «la situació de Riba avui i en l'àmbit de la poesia universal»); *Elegies de Bierville*, per Domènec Guansé (profund comentari a aquest llibre del poeta).

I assenyalem, encara, dins el volum, les versions d'una elegia de Riba, a l'anglès, per Joan Gili, i de dues altres poesies, al francès, per J. Palau i Fabre.

La S.C.E.H. — present en la miscel·lània amb disset dels seus membres — s'havia en certa manera anticipat a aquest homenatge a Carles Riba amb la nominació del gran poeta i humanista com a membre honorari de la Societat. La publicació, doncs, d'aquestes quatre-centes pàgines que vénen a exaltar el seu nom i la seva obra no podien deixar de comptar amb la nostra aprovació i amb la nostra adhesió més cordial i més entusiasta. — R. A. I S.

El segon Congrés d'Estudis Pirinencs — Del 21 al 25 de setembre de 1954 tingué lloc a Luchon el segon Congrés Internacional d'Estudis Pirinencs. Celebrat el primer a San Sebastián, el 1950, a iniciativa de l'Institut d'Estudis Pirinencs, de Saragossa, el Congrés de Luchon era organitzat per la Unió Internacional d'Estudis Pirinencs, nada precisament en el transcurs del primer Congrés. La nostra Societat hi era representada per l'autor d'aquestes ratlles.

Després de la sessió inaugural, al Casino de Luchon, començaren les tasques científiques. Aquestes foren distribuïdes, com a San Sebastián, en sis seccions. Deixant de banda el contingut de les Seccions I (Geologia i Geofísica), II (Meteorologia, Edafologia, Mineralogia, Botànica, Zoologia) i IV (Geografia, Economia), molt allunyat de les nostres disciplines, esmentarem ací algunes comunicacions de les seccions restants que poden ésser d'interès en aquestes planes. De la Secció III (Prehistòria, Antropologia, Etnologia): *Cuevas y simas relacionadas con habitaciones humanas, según las creencias populares del Pirineo vasco* (J. M. de Barandiaran), *Nueva cronología del arte paleolítico* (J. Camón Aznar), *Sobre el Solutrense pirenaico* (L. Pericot), *La mandíbula de Montmaurin* (H. Vallois). De la Secció V (Història, Art, Dret): *Les comtès de Pallars et de Ribagorça à l'époque carolingienne* (R. d'Abadal), *La inmigración gascona en Guipúzcoa* (J. L. Banús), *Censos del morabatín de Ribagorça en el siglo XIV* (J. Camarena), *Proceso entre el Conde de Ribagorça y el de Castro por cuestiones de límites* (A. Cuevas), *Les fresques de Tahull et le décor du sanctuaire de Saint-Sernin* (E. Dela-ruelle), *Les Lies et Passeries pendant la guerre de Succession d'Espagne* (B. Druène), *Un archivo pirenaico de comienzos del siglo XV: el condal de Ribagorça en Benabarre* (M. Dualde), *Quelques considérations sur la colonisation et la vie rurale dans le Roussillon*

et la Marche d'Espagne au IXe siècle (A. Dupont), *Les passages transpyrénéens dans l'antiquité* (R. Etienne), *Une annexion éphémère, ou le Val d'Aran de 1812 à 1814* (B. Faucher), *Franquicias locales en la comarca del Berguedà (Pirineo Catalán)* (J. M. Font Rius), *Interdependencia económica de las dos vertientes del Pirineo Central a fines del siglo XVII* (E. Giralt), *Inmigración de pirenaicos franceses en Cataluña durante el siglo XVI* (J. Nadal), *Problemas de la fijación de la frontera hispano-francesa según el tratado de paz de 1659* (J. Reglà), *Contribución al estudio de los precios, pesas y medidas de Ribagorza en el siglo XIV* (M. I. Rincón de Arellano), *Recientes progresos en historiografía pirenaica* (J. Vicens Vives). De la Secció VI (Filologia): *Dos cortes sincrónicos en el habla de Graus* (M. Alvar), *Precisiones sobre las concordancias léxicas entre gascón y catalán* (A. M. Badia Margarit), *Le préfixe re dans la toponymie pyrénéenne* (W. D. Elcock), *F latine et H basque* (H. Gavel), *Nombres personales de los siglos IX, X y XI, procedentes de la documentación de las comarcas de Ripollés y de Organyà* (A. Griera), *Contribución a la etimología de Aneto* (F. Marsà), *Sobre algunas particularidades del habla del Valle del Flamisell* (J. Roca Pons), *Couches de colonisation romaine et préromaine en Gascogne et en Aragon* (G. Rohlf), *Présentation de l'Atlas Linguistique de Gascogne* (J. Séguy).

Com és habitual en aquesta mena de reunions, hom procurà de fer agradable l'estada a Luchon als congressistes, amb diverses recepcions i vetllades que alternaren amb la tasca científica. Recordem la recepció a l'Ajuntament de Luchon i una vetllada folklòrica al Casino (dia 21); dues excursions, a escollir pels congressistes, a la Vall d'Aran o a St. Bertrand de Comminges (el dia 23, amb recepcions i dinars oferts gentilmente per les corporacions locals, i visites culturals adequades), el banquet de clausura del dia 24, i l'excursió del dia 25 (Luchon, Pic de Midi de Bigorre i recepció a l'Institut de Physique du Globe, dinar a Saint-Sauveur, i Pau), que permeté que el Congrès finalitzés, de fet, amb la recepció i festa folklòrica de Pau.

El segon Congrès del Pirineu demostrà que la Unió Internacional d'Estudis Pirinencs té ja una vida que n'assegura la continuïtat. — A. M. BADIA I MARGARIT.

Una publicació sobre la història de Barcelona.—El 1944, l'Institut Municipal d'Història de Barcelona creà, sota la direcció del Sr. Agustí Duran i Sanpere, un butlletí setmanal de divulgació històrica radiat per Ràdio Barcelona. Aquest butlletí consta de dues notes molt breus (unes dues o tres pàgines), en les quals alguns dels investigadors barcelonins més coneguts donen compte d'una troballa arqueològica o històrica, o comenten algun punt interessant, entre històric i anecdòtic, relatiu a una diada o a un costum típics de la ciutat. Les notes més remarcables, per llur interès històric o per la personalitat de llur autor, han estat aplegades per l'Editorial Aymà en vuit nodrits volums que duen per títol general *Barcelona: Divulgación histórica* (1945-1955).

Els treballs d'Agustí Duran i Sanpere, director i, alhora, un dels col·laboradors més assidus, tracten de l'activitat arqueològica, en especial de les excavacions a la Barcelona romana, de qüestions artístiques i, menys sovint, de qüestions d'història política o d'història de la cultura. La major part d'aquests treballs són notícies o breus resums d'altres obres més extenses. Lluís Camós i Cabruja utilitza els fons documentals de l'Arxiu Històric de la Ciutat per a donar-nos a conèixer notícies ben curioses de caire polític o costumista. La major part fan referència a la trajectòria del Consell de Cent; molt poques són posteriors al 1714. Una tasca paral·lela és duta a terme per Josep M. Madurell i Marimon en comentar documents prou interessants procedents de l'Arxiu Notarial de Barcelona. La temàtica dels seus treballs és molt diversa i complexa, però, en general, fa referència a esdeveniments ciutadans anteriors a l'any 1800. Per contra, les col·laboracions de Frederic P. Verrié no ofereixen una unitat